

KORIŠTENJE POSEBNIH ALLAHOVIH IMENA

<"xml encoding="UTF-8?">

KORIŠTENJE POSEBNIH ALLAHOVIH IMENA

Kada se u Arapskom jeziku koristi prijedlog min, onda on označava dio nečega, u našem slučaju "dio znanja knjige". A odgovor na pitanje kako stići do tog, na neki način posebnog, znanja daje sam Sulejman, a. s., kada u nastavku 40. ajeta sure An-Naml kaže: Ovo je milost od Gospodara – Skrbnika moga (a ne od onoga ko je donio prijesto), koji me .iskušava da li ću zahvalan ili nezahvalan biti

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ

Sulejman je htio reći da je sve to moć Božija i sve te sposobnosti koje čovjek posjeduje ne trebaju ga uznositi jer uvijek treba znati da je svaka moć od Allaha, a o takvima Uzvišeni kaže:

Njihova kupovina i prodaja ih ne odvraća od sjećanja na Allaha.

To što je Sulejman, a. s., upotrijebio baš Allahovo ime Rabb – Odgajatelj, Skrbnik, dokaz je direktnog Gospodarevog odgajanja onoga što imaše dio znanja Knjige, a pošto je On Uzvišeni Skrbnik cijele Kreacije, time i svih ljudi, ta je mogućnost izravnog odgajanja ostavljena i drugima. Prema tome, ko god se prepusti Allahovom terbijetu (odgoju), moći će ovladati prostorom i vremenom.

I zato u hadisu kudsi stoji:

“Robe moj, klanjaj Mi se da bih te učinio Sebi sličnim (da bi ti u sebi oživio moje sifate, tj. postati dobar, milostiv itd...).”

Allah, dž.š., u Kur'anu kaže da je neke poslanike uzdigao nad drugim zato što su mu oni .robovali na jednom višem stepenu

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Ti strpljivo čekaj presudu Gospodara svoga i ne budi kao Zunnun (Junus) koji je u ogorčenju zavapio. I da ga nije stigla Allahova milost, na pusto mjesto bio bi izbačen i prijekor bi zaslužio, .ali Gospodar njegov ga je odabrao i učinio ga jednim od dobrih

Ovdje se očituje prednost Poslanikova s.a.v.a. nad Junusom, a. s. Junus je dopustio da ga srdžba savlada pa je bio na udaru srdžbe Allahove. Ipak ga Allah izabrao na osnovu onoga što je ranije činio i na osnovu njegovih ibadeta. Dakle, ono što čovjeka uzdiže jeste robovanje Bogu. Sljedeća poruka ajeta iz sure An-Naml jeste da su svaka nova odlika i novi stepen u usavršavanju čovjeka ustvari milost od Allaha, dž.š., ali i kušnja: da bi vidio hoću li biti zahvalan ili ću poreći. Zato je svaka podarena odlika ujedno i kušnja koja čovjeka može odvesti u propast. U suri Qasas govori se o Karunu i njegovom imetku. Na pitanje odakle mu toliki imetak, Karun je odgovorio: "Od mojih deset prstiju i iz znanja moga." Potom izađe pred narod svoj u punom sjaju. "Ah, da je i nama ono što je dato Karunu!", govorili su oni koji su čeznuli za životom na Ovom svijetu, "on je, uistinu, presrećan." A oni koji su imali znanje rekoše: "Teško vama, onome koji vjeruje i čini dobra djela bolja je Allahova nagrada, a bit će samo strpljivim pružena." I mi smo i njega i dvorac njegov u zemlju utjerali, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomoći. A oni koji su ranije priželjkivali da su na njegovom mjestu stadoše govoriti: "Teško nama, zar ne vidite da Allah daje obilje onome od robova svojih kome On hoće, a i da uskraćuje! Da nam Allah nije milost Svoju ukazao, i nas bi u zemlju utjerao, zar ne vidite da nezahvalnici nikad neće uspjeti."

:U suri Qamar se kaže

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

.Zaista, samo oni koji takvaluk(bogobojaznost) posjeduju bit će na mjestu istine

Ovdje treba naglasiti da između djela i njegovog učinka postoji zbiljska nit koja ih povezuje, npr. namaz se ne svodi samo na obavljanje dužnosti, nego ostavlja i drugi trag u nama, čineći .stvarnu vezu sa Bogom

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

O vi koji vjerujete, propisuje vam se post kao i onima prije vas da biste takvaluk postigli.

:I dalje, u 2. ajetu sure At-Talaq

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

A oni koji se budu Boga bojali (mutteqini), On će za njih izlaz naći (okoristit će se objavom). ...

Također se na sličan način govori i u suri Ali 'Imran o onima koji ne posjeduju nikakav strah, nego se oslanjaju samo na Allaha. Svi ovi ajeti ukazuju na suštinsku vezu djela i učinka i kazuju o tome da će svako na Sudnjem danu biti gost vlastitih djela. Svaka osoba čije ponašanje i djelovanje bude u skladu sa zakonima na kojima počiva Allahova Kreacija, napredovat će putem svog savršenstva do konačnog cilja.

: Stoga se u Kur'anu kaže

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Primjer onih koji udjeljuju na putu Allahovom primjer je onoga koji posije zrno iz koga nikne sedam klasova i u svakom klasu po stotinu zrna. Ovo umnožavanje čovjekovih djela grana se beskonačno do Sudnjeg dana, kao ono prvo zrno koje će već u sljedećoj žetvi dati 490.000 zrna. Umnožavanje dobrih djela uzrokovat će tugu mu'mina i kafira; mu'mina što nije više dobra :činio, a kafira jer nije nikako činio dobro. Allah, dž.š., na kraju ajeta kaže

وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Allah će dodati kome On hoće, Allah je neizmjereno dobar i sve zna.

U jednom rivajetu prenosi se da je neki čovjek sa prijateljima utanačio odlazak na hadždž nekom karavanom, ali je u posljednjem trenutku odustao. Kad su se prijatelji vratili sa hadždža, upitaše ga: "Što nas prevari? Kad si već išao, zašto nisi htio ići s nama?" On im odgovori: "Pa ja uopće nisam išao." Oni će na to: "Kako nisi kad smo te i mi i drugi vidjeli tamo." Rješili su svi skupa otići Imamu, a.s., da razriješe ovaj nesporazum. Imam ga je upitao za razlog zbog kojeg je u posljednjem trenutku promijenio mišljenje o odlasku. Čovjek reče: "Prije svog polaska sam sreo ženu koja je u ruci nosila crknutu kokoš. Pitao sam je zašto će joj ta kokoš. Ona mi nije htjela odgovoriti, ali nakon mog insistiranja ipak je rekla da njome kani prehraniti bolesnog muža Sejida (potomka Poslanikova) i njihovu djecu, te da misli da, s obzirom da nemaju drugog

izlaza, njima nije haram jesti crkotinu. Ja sam se malo zamislio, stavio ruku u džep i dao joj novac namijenjen za hadždž da prehrani svoju porodicu.” “Eto zašto su te tvoji prijatelji vidjeli na hadždžu, iako ti i ne znaš da si bio tamo. Allah je poslao meleka u tvom obliku da svake godine do Sudnjeg dana obavlja hadždž za tebe”, reče mu Imam, a. s. Naša djela na Ovom svijetu imaju rezultate, a njih ćemo ubirati i na Onom svijetu. Dakle, odnos djelo – rezultat djela .nije samo onaj odnos koji mi na prvi pogled vidimo, nego je on mnogo dublji

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

Mi oživljavamo mrtve i Mi zapisujemo ono što ste poslali ispred vas i učinke vaših djela i sve to je u duši Imami Mubina

Jer, Allah kaže da će svaki narod na Sudnjem danu doći sa svojim Imamom, koji će svjedočiti o njihovim djelima. A onaj ko postupi suprotno istini, njegova djela gube vezu sa Allahom, dž.š., pa se ne mogu umnožavati.

Danas će svaki čovjek biti nagrađen (ili kažnjen) prema onome što je učinio. Danas nema nepravde. Allah zaista brzo obračunava. Naravno, onaj ko učini neko loše djelo koje posluži kao primjer, i ko učini da ono bude usvojeno kod drugih, bit će kažnjen za to djelo i za greške onih koji ga nastave širiti i činiti nakon njega. Zato Poslanik, s.a.v.a., kaže: “Ko oživi lijep sunnet, imat će nagradu do Sudnjega dana, a ko uvede neko zlo imat će kaznu do Sudnjega .dana